

تحلیل تأثیر فاصله در میزان ادغام روستاهای الحاقی به شهر

(مطالعه موردی: روستاهای الحاقی در شهر کاشان)

قدیر فیروزنیا* - استادیار گروه جغرافیا، دانشگاه پیام نور، تهران
سیدمهدي موسى کاظمي - استادیار گروه جغرافیا، دانشگاه پیام نور، تهران
اعظم صادقی طاهری - کارشناس ارشد دانشگاه پیام نور، مرکز گند کاووس

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۸۹/۹/۲۸ تاریخ پذیرش نهایی: ۱۳۹۰/۷/۲۷

چکیده

از جمله پیامدهای عمدۀ شهرنشینی شتابان همانا گسترش فضای شهرها و ادغام روستاهای اراضی پیرامونی شان در آنهاست. این پدیده در بردارنده آثار متعددی برای روستاهای ادغامی است. به نظر مرسد که آثار و تبعات اشاره شده، در روستاهای مختلف به نسبت فاصله‌شان از مرکز شهر، متفاوت باشد. در مقاله حاضر سعی شده است که آثار و پیامدهای ادغام هفت روستا در شهر کاشان به تفکیک و با توجه به فاصله آنها از مرکز شهر مورد مقایسه قرار گیرد تا تفاوت‌ها و تشابه‌های این تحول در روستاهای ادغامی آشکار شود. این پژوهش که مبتنی بر روش تحقیق توصیفی و تحلیلی و با استفاده از مطالعات استنادی و میدانی وسیع از جمله مصاحبه، مشاهده و تکمیل ۲۶۰ پرسشنامه خانوار در روستاهای ادغامی و افراد خبره محلی و مسئولان شهرداری انجام پذیرفته است، مشخص می‌سازد که تفاوت عمدۀ ادغامی در روستاهای ادغامی وجود دارد و مهم‌ترین عامل تفاوت در میزان ادغام روستاهای در شهر، فاصله روستاهای ادغامی با مرکز شهر است.

کلیدواژه‌ها: ادغام، روستاهای الحاقی در شهر، فاصله، میزان ادغام، کاشان.

مقدمه

روند تحولات جمعیتی سکونتگاه‌های انسانی در نیم قرن اخیر گواه بر کاهش نسبت جمعیت روستایی به شهری است، به طوری که بر مبنای آمار سازمان ملل متحد در سال ۱۹۵۰ میلادی ۷۰/۲ درصد (۱/۷۷ میلیارد نفر) از کل جمعیت جهان در روستاهای سکونت داشته‌اند، و حدود ۴۶/۲ درصد (۷۵۰ میلیون نفر) در شهرها. در سال ۲۰۰۰ این نسبتها به ترتیب به ۵۲/۸ و ۴۱/۹ درصد تغییر یافت.

در کشورهای در حال توسعه در همین مقطع زمانی نسبت جمعیت روستایی و شهری به ترتیب از ۸۲/۲ و ۱۷/۸ درصد در سال ۱۹۵۰، به ۵۹/۶ و ۳۹/۴ درصد در سال ۲۰۰۰ تغییر پیدا کرد. بر اساس برآوردها، نسبت جمعیت روستایی جهان برای سال ۲۰۲۵ برابر با ۴۱/۹ درصد، و جمعیت شهری ۵۷/۱ درصد است (UNPP, 2004).

مطالعه نتایج سرشماری عمومی نفوس و مسکن ایران در پنجاه سال گذشته نشان می‌دهد که سهم جمعیت روستایی و شهری از کل جمعیت به شکلی معکوس دگرگون شده، و نسبت جمعیت روستایی و شهری به ترتیب از ۶۸/۵ و ۳۱/۵ درصد در سال ۱۳۳۵ به ۳۱/۵ و ۶۸/۵ درصد در سال ۱۳۸۵ تغییر یافته است. به نظر می‌رسد که چهار عامل عمدۀ در شکل‌گیری این تحولات نقش‌آفرین بوده‌اند: ۱- حرکت انبوی مردم (مهاجرت) از روستا به شهر؛ ۲- تبدیل برخی از روستاهای شهری؛ ۳- رشد طبیعی جمعیت شهرها؛ ۴- گسترش فیزیکی شهرها و به تبع آن ادغام روستاهای مجاور در فضای شهر (ضایاء توانا و قادر مزی، ۱۳۸۸، ۱۲۰). عوامل یاد شده - چه به صورت مجزا و چه تأثیر هم‌افزایی این عوامل - سبب شکل‌گیری نظام جدیدی از سکونتگاه‌ها می‌شود. در این بین گسترش فیزیکی شهرها و روستاهای به سوی یکدیگر و جذب جمعیت مهاجر به سوی روستاهای پیراشه‌ری در گسترش سریع تحول مذکور نقش مؤثرتری دارند.

بدین ترتیب گسترش فیزیکی شهر و همچنین جذب جمعیت مهاجر به روستاهای حاشیه

شهر و توسعه فیزیکی روستاهای مذکور به سوی شهر، به مرور زمینه الحق - و سپس ادغام - روستاهای مذکور را در شهر فراهم ساخت. یکی از آثار این پدیده، افزایش گستره شهرها بوده است. معمولاً در کشورهای در حال توسعه، افزایش وسعت شهرها بیش از کشورهای توسعه‌یافته است.^۱

با این حال، برخی از اظهار نظرها نشان می‌دهند که در ایالات متحده امریکا سالیانه ۴۰۰۰۰ هکتار از اراضی مرغوب و ۸۰۰۰۰ هکتار اراضی نامرغوب، صرف شهرنشینی می‌شوند (ضیاء توانا و قادرمزی، ۱۳۸۸، ۱۲۲). مطالعه زهانگ در سال ۲۰۰۰ درباره ادغام روستاهای پیرامونی در شهرهای چین، نشان می‌دهد که بین سال‌های ۱۹۸۶ تا ۱۹۹۶ حدود ۵/۸ میلیون هکتار زمین کشاورزی در این کشور از بین رفته و یا تغییر کاربری داده‌اند. در این میان ۱۸/۲ درصد اراضی مذکور به زیر ساخت‌وسازهای شهری رفته‌اند (همان، ۱۲۳). در پکن در فاصله سال‌های ۱۹۸۲ تا ۱۹۹۷ وسعت شهر از ۴۶۷ کیلومترمربع به ۱۰۰۰ کیلومترمربع افزایش یافته است (IU Shenghe, Sylvia Prieler, LI Xiubin, 2002, 268).

مشاهدات حاکی از آن‌اند که در ایران پدیده گسترش فیزیکی شهرها و روستاهای به سوی یکدیگر و تبدیل اراضی پیرامونی به سطوح شهری به شدت ادامه دارد، ولی آمار دقیقی در این زمینه موجود نیست. بررسی‌های پراکنده انجام‌شده نشان از گسترش پرشتاب سطوح شهری در زمین‌های کشاورزی و تبدیل اراضی مرتتعی به کشاورزی دارند.^۲

۱. این در حالی است که در کشورهای اروپایی، پس از جنگ جهانی دوم، با اجرای برنامه آمایش سرزمین مانع از تغییر کاربری اراضی کشاورزی به سطوح شهری شده‌اند (ضیاء توانا و امیرانتخابی ۱۳۸۶، ۱۱۱ و ۱۱۲).

۲. به عنوان مثال، در فاصله سال‌های ۱۳۵۵ تا ۱۳۸۵ شهر سنندج بیش از ۱۰ برابر افزایش سطح داشته است (ضیاء توانا و قادرمزی، ۱۳۸۸، ۱۲۵).

تأثیر گسترش شهر به سمت روستاهای پیرامونی تا کنون مورد توجه عده‌ای از صاحب‌نظران قرار گرفته^۱، ولی تاکنون هیچ پژوهش مستقلی در زمینه نقش فاصله در ادغام روستاهای پیرامونی در شهر انجام نشده است. در این مقاله سعی شده است که به بررسی مقایسه‌ای آثار و پیامدهای اقتصادی و اجتماعی و کالبدی ادغام در هفت روستای الحاقی در شهر کاشان پرداخته شود^۲. بر این اساس، این پژوهش در جستجوی پاسخ به این پرسش انجام پذیرفته است که چه رابطه‌ای بین میزان ادغام روستاهای شهر (از لحاظ ابعاد کالبدی و اقتصادی و اجتماعی) و فاصله روستای ادغامی تا مرکز شهر وجود دارد. بر این اساس، این فرضیه مطرح می‌شود که روستاهای الحاقی که در فاصله نزدیکتری به مرکز شهر قرار دارند، بیش از بقیه (از لحاظ ابعاد کالبدی، اقتصادی و اجتماعی) در شهر ادغام شده‌اند.

مبانی نظری

از مهم‌ترین مباحثی که می‌بایست در زمینه رابطه شهر و روستا مورد توجه قرار گیرد، شرایط زمانی و مکانی است؛ چرا که حتی پدیده‌های یکسان در شرایط زمانی و مکانی متفاوت، آثار متفاوتی نیز بر جای می‌نهد. در این زمینه سعیدی چنین می‌نویسد: «نحوه و دامنه روابط موجود میان شهر و روستا به صورت‌های گوناگون بر شکل‌پذیری، رشد و توسعه سکونتگاه‌های روستایی و همچنین بر روابط درونی و بیرونی آنها اثر می‌گذارد، در خصوص نحوه این

۱ مانند: (رهنمایی ۱۳۶۹)، نظریان (۱۳۷۰ و ۱۳۸۸)، بدري (۱۳۸۰)، پوراحمد و همکاران (۱۳۸۲)، ضياء توانا و شهram اميرانتخابي (۱۳۸۶)، موحد و تقى زاده (۱۳۸۸)، پيلهور و همکاران (۱۳۸۲)، طاهرخانی و همکار (۱۳۸۳)، گلی (۱۳۸۳)، فیروزنیا و همکاران (۱۳۸۵)، نظریان (۱۳۸۸)، ضياء توانا، و حامد قادر مزى (۱۳۸۸)، و Lungo, M (2001); Scott, Allen. John (2002); IIU Shenghe, Sylvia; Prieler, LI Hamilton, D. K. (1999) Xiubin (2002), Doygun, H. (2005).

۲. روستای زیدی، فین کوچک، فین بزرگ، دیزجه، لتحر، طاهرآباد و خزاق به ترتیب در سال‌های ۱۳۷۳، ۱۳۷۱، ۱۳۷۳، ۱۳۷۴، ۱۳۷۵، ۱۳۷۸ در شهر کاشان ادغام شده‌اند.

تأثیرپذیری یا تأثیرگذاری، مفاهیم و نظرات مختلفی مطرح شده است. مستقل از برداشت‌های گوناگون نظری، آنچه که پیش از هر چیز باید در نظر گرفته شود، ویژگی‌های زمانی و مکانی است» (سعیدی، ۱۳۷۷، ب، ۱۲۳).

بدیهی است که عوامل متعدد طبیعی و انسانی در شکل‌گیری تحولات اجتماعی و اقتصادی در هر ناحیه جغرافیایی نقش‌آفرینی می‌کنند. ممکن است هر یک از عوامل مذکور، بسته به ویژگی‌های زمانی و مکانی نقش متفاوتی بر عهده داشته باشد. یکی از این عوامل، مداخله دولت است. این مداخله در زمینه تحولات سکونتگاه‌های روستایی از دو طریق اعمال می‌شود: تبدیل روستا به شهر، و الحاق روستاهای نزدیک به شهر. برخی از مطالعات نشان از بهبود کیفیت زندگی روستاییان، از طریق ارتقای روستا به شهر دارند (رضوانی، ۱۳۸۹، ۶۰).

بر مبنای نظریه تأثیر متقابل فضای زندگی، که خود بر پایه عامل حرکت بنا نهاده شده است، طولانی‌ترین فاصله میان دو مکان، کمترین تأثیر متقابل میان آن دو را سبب می‌شود (شکویی، ۱۳۶۴، ۱۸۹ و ۱۹۰). در همین زمینه شکویی معتقد است که فاصله به عنوان عامل فیزیکی و اجتماعی، موجب جدایی گروه‌های اجتماعی و اقتصادی از یکدیگر می‌شود (همان، ۱۸۹). در نظریه‌های مکان مرکزی و پخش یا پراکنش، فاصله جزو عوامل تأثیرگذار به شمار می‌آید (کلانتری، ۱۳۸۰، ۶۶؛ و شکویی، ۱۳۶۴، ۱۸۷ و ۱۱۷). در نظریه پخش، تأثیر مجاورتی جزو عوامل تسهیل‌کننده در برقراری تماس‌های اجتماعی محسوب می‌شود (شکویی، ۱۳۶۴، ۱۱۹).

بر اساس دیدگاه‌های مکتب علم فضایی، نقش فاصله و دیگر عوامل کالبدی و فضایی در کار مقوله‌هایی چون ایدئولوژی حاکم، اهداف نظام‌های حکومتی و شرایط اجتماعی و اقتصادی (مبتنی بر دیدگاه‌های مکتب جغرافیای ساختاری) همچنان در شناخت سازوکار استقرار جمعیت و نظام فضایی آن مورد توجه بوده است (شکویی و موسی‌کاظمی، ۱۳۸۴، ۸).

در تحقیقی که در زمینه عوامل مؤثر بر رشد و گسترش فیزیکی شهر سمندج انجام شده، مشخص گردیده است که عواملی همچون ویژگی‌های طبیعی و بستر اقلیمی، اقتصاد، تصمیم‌های حکمرانان، وضع اجتماعی و اقتصادی ساکنان شهر، تقسیمات ارضی و نحوه آبیاری اراضی، پیشینه تاریخی، مسیرهای مواصلاتی، رشد فرهنگ شهرنشینی، توسعه جریان اطلاعات، فشارهای ناشی از تورم جمعیت و بالاخره ناآرامی‌های داخلی، جنگ و تبعات اجتماعی - سیاسی آن، در گسترش این شهر نقش داشته‌اند (فرهودی و محمدی، ۱۳۸۴، ۸۷ و ۸۸).

مطالعات متعدد نقش فاصله یا بعد مسافت را در میزان تأثیرگذاری پدیده‌ها بر یکدیگر نشان داده‌اند. در زمینه مهاجرت نظریه راونشتاین به نقش فاصله مبدأ و مقصد در شدت و ضعف مهاجرت اشاره می‌کند (زنجانی، ۱۳۸۰، ۱۳۰). در نظریه فون تونن، فاصله از مرکز شهر به عنوان یکی از عوامل مؤثر مطرح می‌شود (شکویی، ۱۳۷۳، ۲۷۷). وی پس از بیان عوامل تأثیرگذار بر گسترش شهر بر زمین‌های کشاورزی - همچون تصمیمات سیاسی، تغییر استانداردهای زندگی، تغییر در تکنولوژی، تأثیرات نیروهای بازار و فشار توسعه شهر - نتیجه‌گیری می‌کند که تأثیر شهر بر زمین‌های کشاورزی و روستایی با عامل فاصله ارتباط مستقیم دارد و در واقع با فاصله‌گیری روستاهای از شهرها سوداگری و احتکار زمین‌های کشاورزی کاهش می‌یابد و شهر فشار کمتری بر روستاهای وارد می‌سازد (همان، ۲۸۹).

در تحقیق دیگری، تأثیر نقش فاصله در میزان ارتباط مهاجران با زادگاهشان مشخص شد (فیروزینی، ۱۳۸۵). شکویی نیز برای تبیین نظریه پخش یا پراکنش جغرافیایی (ارائه شده به وسیله هاگرستراند در مکتب جغرافیای زمان)، بر نقش فاصله تأکید می‌کند (شکویی، ۱۳۷۵، ۳۰۴ و ۳۱۰). به علاوه، فرید با ارائه نظریه رشد پیوندی، و بیان مثال‌هایی از ادغام روستاهای پیرامون تهران و اصفهان و تبریز، اظهار می‌دارد که شهر در مراحل رشد خود به تدریج حصارهای پیرامونی اش خود را درمی‌نوردد و پس از خروج از حصار دیرین، اراضی سبز و خرم روستاهای نزدیک را زیر سلطه و نفوذ خود می‌گیرد (فرید، ۱۳۶۸، ۱۶۰).

از دیگر پشتونهای نظری که می‌تواند در روش‌سازی تبیانات فضایی ناشی از آثار و پیامد ادغام روستا در شهر کمک کند، موضوع تصمیم‌گیری (مفهوم کاوش فضایی از مکتب جغرافیایی رفتار فضایی) است. بر این اساس می‌توان اظهار داشت که سکونتگاه‌های انسانی حاصل تصمیم‌گیری انسان‌ها هستند. در این زمینه بیکن می‌نویسد: مجموعه تصمیمات افراد ساکن هر شهر شکل آن شهر را می‌سازد. لینچ در این باره با اشاره به عناصری از جامعه همچون خانوارها، مؤسسات، شرکت‌ها، سازندگان، سرمایه‌گذاران و جز آنها، این موضوع را یادآور می‌شود که چون هر کدام از اینها علایق و منافع یا نیازها و سلیقه‌های خاصی دارد، طیف متنوع و گسترده و متعدد این شرایط در صورت عدم کنترل به بی‌نظمی و اغتشاش می‌انجامد. بنابراین شهر باید کنترل (تنظیم) شود، چون زندگی شهری با هرجومنج و بدون سازوکارهای انتظام‌بخش و قابل اجرا رو به انحطاط خواهد نهاد (صالحی، ۱۳۸۵، ۵۳).

بر این اساس برای پرهیز از بی‌نظمی و هرجومنج، نقش ضوابط و مقررات و نقش تصمیم‌گیران که بر مبنای ضوابط و مقررات قانونی مجاز هستند به نمایندگی از مردم تصمیم‌گیری کنند، دارای اهمیت است. بدین ترتیب، امروزه تصمیمات مردم و نهادها^۱ و همچنین برنامه‌ریزان و مدیران شهری از عوامل مهم و تأثیرگذار در فرایند برنامه‌ریزی شهری است، و توسعه شهر را از لحاظ کمی و کیفی تعیین می‌کنند؛ به ویژه اینکه تصمیم‌گیری از مهم‌ترین تکالیف هر مدیری است (نیکوآقبال، ۱۳۷۸، ۱۳۴).

بر مبنای قانون، پیشنهاددهنده و تصویب‌کننده الحق روستا به شهر، مدیران در سطوح مختلف (محلي، ناحيه‌اي و ملي) هستند. تأثیر تصمیمات مدیران و مسئولان در فرایند ادغام روستاهای در شهرها، از علل بروز آثار و پیامدهای متباین و متفاوت در روستاهای مختلف ادغامی

۱. نظام فعالیتها از سوی نهادها تعیین و هدایت می‌شود و تغییر و توسعه نظام نهادها به تغییر الگوی فعالیت و به دنبال آن تجدید ساخت فضای شهر می‌انجامد (پارسی، ۱۳۸۱، ۴۵).

است، چرا که مدیران شهری با تصمیم‌گیری در خصوص تخصیص منابع و انتخاب سمت‌وسی ب برنامه‌های توسعه شهری، در واقع توسعه آتی شهر را به سمتی خاص تعیین می‌کنند. نقش تصمیم‌گیری در فرایند برنامه‌ریزی و توسعه شهری هنگامی اهمیت بیشتری می‌یابد که این تصمیم‌گیری در زمینه تهیه و اجرای طرح‌های توسعه باشد. در پی اجرای طرح‌های توسعه، اقتصاد ناحیه‌ای دگرگون می‌شود و این دگرگونی تغییرات زیادی را در عناصر سیستم‌های شهری - ناحیه‌ای و کل سیستم بر جای می‌گذارد.

شکویی تأثیرات طرح‌های توسعه و رابطه آن را با اقتصاد ناحیه، در چهار گروه طبقه‌بندی می‌کند: ۱. تأثیرات مستقیم؛ ۲. تأثیرات فزاینده ناحیه‌ای؛ ۳. تأثیرات جمعیتی؛ و ۴. واکنش مالی (شکویی، ۱۳۷۳، ۱۳۹۹، ۱۴۰۱ تا ۱۴۰۱). این تأثیرات فرایند توسعه شهر در مسیری که روستاهای فاصله نزدیکی از شهر قرار دارند و به ویژه در مسیر خطوط مواصلاتی بیشتر نمود می‌یابد. به این ترتیب، بر اساس نظریات رفتار فضایی و نیز ساختار گرایی و تصمیم‌گیری، می‌توان آثار و پیامدهای متفاوت ناشی از فاصله را در الحال و ادغام روستاهای در شهر تحلیل کرد و اذعان داشت که فاصله می‌تواند جزو عوامل مؤثر در ایجاد آثار و پیامدهای متفاوت در فرایند ادغام روستاهای در شهر به شمار آید.

روش تحقیق

این پژوهش با روش توصیفی- تحلیلی و مقایسه وضعیت روستاهای مورد مطالعه، به تبیین آثار و پیامدهای حاصل از الحال آنها در شهر می‌پردازد. بنابراین از دو شیوه اسنادی و میدانی برای جمع‌آوری داده‌ها استفاده شده است. در تحقیق میدانی از روش پرسشنامه محقق ساخت (خانوار ساکن) استفاده شده است. اطلاعات به دست آمده با استفاده از نرم‌افزار SPSS (به صورت توصیفی، آزمون T، ویلکاکسون و همیستگی پیرسون) مورد تحلیل قرار گرفته است.

در سال ۱۳۸۷، جمعیت روستاهای الحاقی مورد مطالعه در شهر کاشان ۱۲۲۳۹ خانوار برآورد شده است. بر این اساس جامعه آماری این تحقیق، خانوارهای مذکور (در محدوده سکونتگاه‌های الحاقی) است، که از بین آنها ۲۶۰ خانوار با استفاده از فرمول کوکران و بر اساس رویه‌های مورد تأیید آماری به عنوان نمونه تحقیق، تعیین شدند.

تعداد اعضای نمونه در بین سکونتگاه‌های الحاقی بر مبنای روش نمونه‌گیری وزنی (تخصیص متناسب) مشخص شدند و در درون هر روستا اعضای نمونه بر مبنای روش نمونه‌گیری تصادفی ساده انتخاب شدند.

در این تحقیق از ۵۰ گویه به تفکیک ابعاد توسعه پایدار استفاده شد. در ابعاد اقتصادی متغیرهایی همچون فرصت‌های شغلی جدید، فرصت شغلی برای زنان، میزان رضایت از شغل، ثبات شغلی، تغییرات درآمدی و تغییر قیمت زمین (مسکونی - کشاورزی، صنعتی و خدماتی)، مالکیت اراضی و آب، دستیابی به منابع مالی، ابزارها و ادوات تولید، میزان مصرف محصولات تولیدی و کشاورزی - و نیز غیرتولیدی - گرایش به مصرف کالاهای تجملی مدنظر قرار گرفته است.

برای سنجش آثار اجتماعی، از متغیرهایی چون کاهش انگیزه فعالیت در عرصه کشاورزی، تغییر در نوع نگرش مردم به شیوه زندگی، تغییر انگیزه جوانان برای سکونت و اشتغال در روستا، حس تعلق خاطر مردم به محل سکونت، تغییر در مهاجرت روستاییان به شهرها، انسجام درونی (جمعیت الحاقی) و انسجام با جمعیت شهر استفاده شده است. مؤلفه‌ها در این میان عبارت بوده‌اند از: روابط اجتماعی با مردم بومی، روابط اجتماعی با مردم تازهوارد به ناحیه، برقراری رابطه خویشاوندی (از طریق ازدواج)، کمک و همکاری در امور، شرکت در مراسم عمومی (اعیاد مذهبی و جشن/ عزاداری)، و تعارض اجتماعی و فرهنگی میان روستای الحاقی و شهر. برای بررسی تأثیرهای کالبدی نیز از این متغیرها استفاده شده است؛ تغییر اراضی زیر کشت محصولات کشاورزی، کاربری‌های صنعتی، خدماتی و مسکونی، بهبود دسترسی و افزایش

کیفیت امکانات و خدماتی چون آب لوله‌کشی شده بهداشتی، مخابرات، راه ارتباطی و شبکه حمل و نقل، زیباسازی معابر، بانک، فضای سبز، خدمات آموزشی و بهداشتی و درمانی، و نیز خدمات اداری و فضاهای تفریحی و ورزشی.

واحد تحلیل این اثر سرپرست خانوارهای ساکن در سکونتگاه‌های الحاقی بوده است و تحلیل‌ها نیز در سطح سکونتگاه‌های الحاقی در شهر کاشان و در ابعاد کالبدی و اقتصادی و اجتماعی انجام گرفته‌اند.

برای آزمون فرضیه تحقیق، نخست تأثیر الحاق روستا به شهر بر روی گویه‌های تحقیق با استفاده از طیف لیکرت مورد سنجش قرار گرفت (پایابی گویه‌های تحقیق با استفاده از آزمون آلفای کرونباخ برابر با 0.9 به دست آمده است). در گام دوم برای سنجش تأثیر الحاق روستاهای در شهر کاشان در هر یک از ابعاد اجتماعی و اقتصادی و کالبدی هر کدام از روستاهای نتایج سنجش گویه‌ها با استفاده از دستور Compute variable در یکدیگر ترکیب شدند و در نهایت از هر بعد یک نماگر به دست آمد و با استفاده از آزمون T مورد آزمون قرار گرفت.

محدوده مورد مطالعه

محدوده مورد مطالعه، شهر کاشان و روستاهای الحاقی شامل لنجر، زیدی، فین کوچک، فین بزرگ، دیزچه، طاهرآباد و خزاق در ۲۲۸ کیلومتری جنوب تهران و ۲۰۲ کیلومتری شمال اصفهان است. در شمال و شرق شهر کاشان کویر مرکزی ایران واقع است، و در جنوب و غرب آن ارتفاعات قرار دارند. روستاهای طاهرآباد و خزاق در نواحی کویری، روستای زیدی نزدیک به نواحی مرکزی شهر کاشان، و روستاهای فین کوچک و فین بزرگ و دیزچه نزدیک به نواحی کوهستانی واقع شده‌اند. نزدیکی سه روستای اخیر به نواحی کوهستانی، آب و هوای نسبتاً مطلوب‌تری را در قیاس با دیگر نواحی کاشان به آنها بخشیده است و می‌توان به این نکته اشاره کرد که یکی از دلایل گسترش شهر به سمت آنها - علاوه بر فاصله اندک - وجود اقلیم مطلوب

است. در آبان ۱۳۸۵ جمعیت شهرستان کاشان ۳۰۲۶۳۷ نفر بود، که از این تعداد ۹۰/۱ درصد در ۶ نقطه شهری (کاشان، قمصر، بزرگ، نیاسر، جوشقان و کامو، مشکات) و ۹/۸ درصد در نقاط روستایی (۱۰۵ آبادی مسکونی) سکونت داشته‌اند. در این بین شهر کاشان (با ۲۵۳۵۰۹ نفر) به تنهایی ۸۳/۷ درصد جمعیت شهرستان را در خود جای داده است (مرکز آمار ایران، ۱۳۸۵). از مهم‌ترین عوامل افزایش جمعیت شهر کاشان الحاق هفت روستای فین کوچک، فین بزرگ، زیدی، دیزچه، لتحر، طاهرآباد و خزاق است. این روستاهای که جامعه آماری تحقیق حاضر را تشکیل می‌دهند، در فواصل متفاوتی از مرکز شهر استقرار یافته‌اند. طاهرآباد و خزاق در فاصله ۱۲ و ۱۳ کیلومتری قرار دارند و روستاهای زیدی، فین کوچک، فین بزرگ، لتحر و دیزچه به ترتیب در فاصله ۳، ۵، ۴ و ۴ کیلومتری از مرکز شهر کاشان واقع شده‌اند.

یافته‌های تحقیق

الحاق روستاهای مورد مطالعه به شهر کاشان تغییرات و تحولات زیادی را در سکونتگاه‌های الحاقی به شهر به وجود آورده است که پس از معرفی مختصر ویژگی‌های اعضای جامعه نمونه به بررسی این تحولات پرداخته می‌شود.

ترکیب سنی اعضای جامعه نمونه

بر اساس اطلاعات جدول ۱ حدود ۲۹/۹ درصد پاسخ‌گویان در گروه سنی کمتر از ۳۰ سال، ۵۴/۸ درصد در گروه سنی ۳۰ تا ۶۰ و ۱۴/۹ درصد نیز در گروه سنی بیش از ۶۰ سال قرار گرفتند. در تک تک سکونتگاه‌های الحاقی نیز بخش عمده خانوارهای مورد مطالعه در گروه سنی ۳۰ تا ۶۰ سال جای داشتند.

جدول ۱. توزیع درصد فراوانی پاسخگویان بر اساس سن

گروه سنی	زیادی		فین کوچک		فین بزرگ		دیزیچه		لتحر		طاهرآباد		خراق		کل		
	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	
کمتر از ۳۰ سال	۳۹	۴۸/۸	۶	۱۲	۱۲	۱۳/۳	۶	۴۸/۸	۳۰	۸	۳۲	۷/۵	۳	۴۰	۲	۷۸	۲۹/۹
۳۰-۶۰	۳۶	۴۵	۳۱	۶۸/۹	۱۸	۶۸/۹	۳۱	۴۵	۱۳	۵۲	۷۲/۵	۲۹	۱۰	۶	۵۰	۵۴/۸	
بیش از ۶۰	۵	۶/۳	۸	۱۷/۸	۱۰	۲۵	۴	۲۵	۲۰	۸	۲۵	۱۰	۲	۱۰	۳۹	۱۴/۹	
جمع	۸۰	۱۰۰	۴۵	۱۰۰	۴۰	۲۵	۱۰۰	۴۰	۱۰۰	۴۰	۱۰۰	۲۰	۱۰	۱۰۰	۲۶۰	۱۰۰	

منبع: مطالعات میدانی

تركیب جنسی

جدول ۲ نشان می‌دهد که از ۲۶۰ سرپرست خانواده مورد نظر ۲۲۹ نفر (۸۸ درصد) مرد و ۳۱ نفر (۱۲ درصد) زن بوده‌اند. این جدول همچنین نشان می‌دهد که بالاترین درصد زنان سرپرست خانوار متعلق به فین کوچک و فین بزرگ است.

جدول ۲. وضعیت جنسی سرپرست خانوارهای نمونه

کل		خراق		طاهرآباد		لتحر		دیزیچه		فین بزرگ		فین کوچک		زیدی		%
ن	%	ن	%	ن	%	ن	%	ن	%	ن	%	ن	%	ن	%	%
۸۸۱	۲۲۹	۱۰۰	۱۰	۸۵	۱۷	۱۰۰	۴۰	۸۴	۲۱	۸۲/۵	۳۳	۸۰	۳۶	۹۰	۷۲	۹
۱۱۹	۳۱	۰	۰	۱۵	۳	۰	۰	۱۶	۴	۱۷/۵	۷	۲۰	۹	۱۰	۸	:۳
۱۰۰	۲۶۰	۱۰۰	۱۰	۱۰۰	۲۰	۱۰۰	۴۰	۱۰۰	۲۵	۱۰۰	۴۰	۱۰۰	۴۵	۱۰۰	۸۰	۱۰

منبع: مطالعات میدانی

میزان تحصیلات

جدول ۳ نشان می‌دهد که $5/8$ درصد اعضای جامعه آماری بی‌سواد هستند، که بالاترین رقم در این گروه به روستای طاهرآباد تعلق دارد؛ و $۹/۶$ درصد اعضای جامعه نمونه نیز دارای سواد خواندن و نوشتن هستند، که در این میان بالاترین نسبت در بین سکونتگاه‌های مورد مطالعه به فین بزرگ و لتحر اختصاص دارد. گروه دارای سواد ابتدایی نیز $۱۸/۱$ درصد اعضای جامعه نمونه را تشکیل می‌دهد، که بیشترین نسبت از آن روستای خراق با ۴۰ درصد است. دیگر اینکه $۲۱/۵$ درصد جامعه نمونه مدرک تحصیلی سیکل دارند.

در بین سکونتگاه‌های الحاقی بالاترین نسبت متعلق به فین بزرگ با $۴۲/۵$ درصد است و کمترین متعلق به خراق با ۱۰ درصد. گروه دیپلمهای با $۲۸/۱$ درصد بالاترین نسبت را به خود اختصاص داده است. لتحر با ۳۵ درصد بالاترین نسبت باسواندی این گروه را دارد.

به علاوه، ۱۶ درصد از پاسخگویان نیز دارای تحصیلات بالاتر از دیپلم بوده‌اند. در بین

سکونتگاه‌ها، زیدی با ۲۷/۵ درصد خانوارهای دارای تحصیلات بالاتر از دیپلم، در رده نخست جای دارد.

جدول ۳. وضعیت سواد جامعه نمونه

سطح سواد	زیدی		فین کوچک		دیزیجه		لتخر		طاهرآباد		خراق		کل	
	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد
بی‌سواد	۷۰۵	۶	۰	۰	۲۰۰۰	۴	۱۲۵	۵	۰	۰	۰	۰	۵۰۸	۱۵
خواندن و نوشتن	۸۰۸	۷	۰	۰	۱۰۰۰	۲	۱۷۵	۷	۴۰۰	۱	۱۷۵	۷	۲۰۲	۹۶
ایتایی	۱۰۰	۸	۲۷	۴۰۰	۴	۲۰۰	۴	۲۰۰	۸	۲۴۰	۶	۱۰۰	۴	۱۸۱
سیکل	۱۳۰۸	۱۱	۵۶	۱۰۰	۱	۳۰۰	۶	۱۵۰	۶	۳۲۰	۸	۴۲۵	۱۷	۲۱۰۵
دیپلم	۳۲۰۵	۲۶	۷۳	۵۰۰	۵	۲۰۰	۴	۳۵۰	۱۴	۲۸۰	۷	۱۲۵	۵	۲۸۰۱
بالاتر از دیپلم	۲۷۰۵	۲۲	۴۴	۰	۰	۱۰۰۰	۲۰	۰	۰	۱۲۰	۳	۱۷۵	۷	۱۶۹
کل	۱۰۰۰	۸۰	۲۶۰	۱۰۰	۱۰	۲۰۰	۴	۱۰۰	۴۰	۱۰۰۰	۲۵	۱۰۰۰	۴۰	۱۰۰

تحولات جمعیتی

جدول ۴ بیانگر تحولات جمعیتی روستاهای الحاقی است. همان‌طور که ملاحظه می‌شود، جمعیت آنها به تدریج روند صعودی را طی کرده و در دهه ۱۳۷۵ تا ۱۳۸۵ افزایش بیشتری نیز یافته است. به نظر می‌رسد این امر ناشی از الحق روزتاهای مذکور به شهر کاشان باشد.

مشاهده وضعیت رشد جمعیت در بین این سکونتگاه‌ها نشان‌دهنده افزایش جدی این نرخ در دو روستای زیدی و فین کوچک است. یکی از دلایل این امر ادغام کامل روستای زیدی در شهر کاشان و توسعه ساخت‌وسازهای جدید شهری در حواشی فین کوچک است.

جدول ۴. تحولات جمعیتی روستاهای الحاقی در شهر کاشان

نام روستا	تعداد جمعیت					نرخ رشد جمعیت در دوره	نرخ رشد جمعیت در دوره ۱۳۸۵-۱۳۴۵	نرخ رشد جمعیت در دوره ۱۳۷۵-۱۳۸۵
	۱۳۸۵	۱۳۷۵	۱۳۶۵	۱۳۵۵	۱۳۴۵			
فین کوچک	۱۲۱۷	۱۵۱۶	۳۴۰۲	۴۲۵۹	۱۰۱۰۲	۵/۴	۹/۰	۱۳۸۵-۱۳۴۵
فین بزرگ	۳۰۰۴	۳۹۲۶	۴۹۰۵	۵۶۴۸	۹۷۱۵	۳/۰	۵/۶	۱۳۷۵-۱۳۸۵
زیدی	۷۹۰	۱۱۰۶	۱۹۵۴	۶۷۸۰	۱۵۶۲۸	۷/۷	۸/۷	۱۳۸۵-۱۳۴۵
لحر	۲۲۶۰	۳۱۱۵	۴۲۱۵	۵۹۷۵	۸۷۶۰	۳/۴	۳/۹	۱۳۷۵-۱۳۸۵
دیزچه	۲۱۰۰	۲۴۲۵	۲۹۰۰	۳۳۱۵	۴۵۶۰	۲/۰	۳/۲	۱۳۸۵-۱۳۴۵
طاهرآباد	۱۷۰۸	۲۲۸۶	۳۰۳۵	۳۲۸۷	۳۴۰۴	۱/۷	۰/۴	۱۳۷۵-۱۳۸۵
خزاق	۵۴۶	۸۳۰	۱۱۲۳	۱۲۰۷	۱۳۲۶	۲/۲	۰/۹	۱۳۷۵-۱۳۸۵
جمع	۱۱۶۲۵	۱۵۲۰۴	۲۱۵۳۴	۳۰۴۷۱	۵۳۴۹۵	۳/۹	۵/۸	۱۳۷۵-۱۳۸۵

تعداد مؤسسات آموزشی، درمانی، مذهبی و تولیدی، قبل از الحاق در شهر، و پس از آن پس از الحاق روستاهای شهر کاشان، همان‌گونه که در جدول ۵ مشاهده می‌شود، تغییرات زیادی در این سکونتگاه‌ها به وجود آمده است. تعداد مؤسسات آموزشی از ۳۰ واحد به ۴۰ واحد افزایش یافته است. با توجه به اینکه روستاهای نزدیک‌تر به شهر کاشان می‌توانند از مؤسسات آموزشی درون شهر که تنوع بیشتری نیز دارند استفاده کنند، تعداد مؤسسات آموزشی در این میان کمتر افزایش یافته است. تا حدودی این وضعیت در زمینه افزایش مؤسسات درمانی نیز به چشم می‌خورد. تعداد مؤسسات مذهبی (مسجد و حسینیه‌ها) از ۲۹ واحد به ۷۴ واحد (متوسط ۴ واحد به ۱۰/۶ واحد) افزایش یافته است. بیشترین تعداد نیز به زیدی و فین کوچک تعلق دارد.

تعداد انبارها که به تبعیت از الحاق روستا به شهر افزایش می‌یابد، در منطقه مورد مطالعه نیز افزایش یافته و از ۱۱۸ واحد به ۱۵۱ واحد (متوسط ۱۷ واحد به ۲۱ واحد) فزونی گرفته است. تعداد کارگاه‌های صنایع دستی - برخلاف دیگر مؤسسات - با روند نزولی مواجه بوده و از ۹۸۲ واحد به ۶۸۹ واحد (متوسط ۱۴۰ به ۹۸ واحد) کاهش یافته است. بخش عمده این کاهش

مربوط به کارگاه‌های قالی‌بافی است که با الحاق روستا در شهر و تغییر سبک زندگی مردم، از تعداد آنها کم شده است.

تعداد دامداری‌های صنعتی و نیمه‌صنعتی از متوسط $1/3$ قبل از الحاق، به $5/7$ واحد افزایش یافته است. در این میان بیشترین افزایش مربوط به روستا فین کوچک و لتحر است که هم از نظر فاصله با مرکز شهر و هم از نظر دسترسی به اراضی مناسب، زمینه مناسبی در این روستاهای وجود دارد. واحدهای پرورش ماهی زینتی، مرغداری و کارگاه صنعتی نیز روند روبه رشدی داشته‌اند. افزایش تعداد دامداری و مرغداری در روستاهای الحاقی در شهر، برخلاف روند گسترش فیزیکی شهر، به پیرامون است و در نوشتارهای پژوهشی نیز به آن اشاره شد است. این موضوع به بررسی دقیق‌تری نیاز دارد، زیرا تعداد دام‌ها و خانوارهای بهره‌بردار از آنها در روستاهای الحاقی، روندی نزولی را نشان می‌دهد.

جدول ۵. تعداد مؤسسات آموزشی، درمانی، مذهبی و تولیدی قبل و بعد از الحاق در شهر

کارگاه صنعتی	بعد از الحاق	قبل از الحاق	تعداد مرغداری	بعد از الحاق	قبل از الحاق	تعداد مزرعه پرورش ماهی زینتی	بعد از الحاق	قبل از الحاق	واحدهای دامداری صنعتی و نیمه‌صنعتی دام	بعد از الحاق	قبل از الحاق	تعداد انبیار	بعد از الحاق	قبل از الحاق	مذهبی	بعد از الحاق	قبل از الحاق	درمانی	بعد از الحاق	قبل از الحاق	آموزشی
۲۱/۴	۱۵۰	۵	۸	۳۵	۴۵	۲۵	۲۳	۹	بعد از الحاق	۷	۳	۱۲	۸۴	۳	۵	۲۴	۲۳	۱۵	۱۰	۴	قبل از الحاق
۹/۶	۶۷	۵	۷	۸	۱۰	۲۰	۹	۸	بعد از الحاق	۱۰	۹	۴/۳	۳۰	۲	۵	۳	۵	۸	۵	۲	قبل از الحاق
۲۶	۱۸۳	۶	۱۲	۲۵	۳۴	۳۲	۴۶	۲۸	بعد از الحاق	۱۲	۱۰	۱۱/۶	۸۱	۴	۵	۱۷	۱۵	۱۷	۱۳	۱۰	قبل از الحاق
۵/۷	۴۰	۴	۵	۸	۶	۷	۶	۴	بعد از الحاق	۱۷	۱۲	۱/۳	۹	۱	۱	۱	۲	۱	۲	۱	قبل از الحاق
۹/۸	۶۸۹	۷۶	۹۳	۱۲۰	۱۱	۱۰۲	۹۸	۸۸	بعد از الحاق	۷۶	۶۸	۱۴۰	۹۸۲	۹۲	۱۰۰	۱۸۵	۱۶۹	۱۸۵	۱۵۰	۱۰۵	قبل از الحاق
۲۱/۶	۱۵۱	۷	۱۲	۱۹	۱۸	۳۲	۴۵	۱۸	بعد از الحاق	۱۵۱	۱۵۰	۱۷	۱۱۸	۵	۱۰	۱۸	۱۵	۲۲	۳۵	۱۲	قبل از الحاق
۱۰/۶	۷۴	۶	۸	۱۵	۱۳	۱۰	۱۴	۸	بعد از الحاق	۷۴	۷۳	۴	۲۹	۴	۵	۴	۵	۴	۳	۴	قبل از الحاق
۳/۶	۲۵	۱	۲	۶	۵	۴	۴	۳	بعد از الحاق	۲۵	۲۴	۲/۱	۱۵	۱	۱	۱	۲	۲	۲	۲	قبل از الحاق
۵/۷	۴۰	۶	۶	۵	۶	۶	۶	۵	بعد از الحاق	۴۰	۳۹	۴/۳	۳۰	۴	۴	۴	۴	۵	۵	۴	قبل از الحاق

منبع: نتایج مطالعات میدانی تحقیق، ۱۳۸۸

سطح زیرکشت اراضی کشاورزی و تعداد دام‌ها، قبل و بعد از الحقق در شهر

بررسی روند تغییر کاربری اراضی (کاهش سطح زیرکشت اراضی زراعی و باغی) و تعداد دام‌های بزرگ و کوچک قبل و بعد از الحقق، نشانگر روند کاهشی است؛ به گونه‌ای که سطح زیرکشت از ۱۰۲۲ هکتار به ۴۲۰ هکتار، و متوسط سطح زیرکشت اراضی باغی از ۱۴۶ هکتار به ۶۰ هکتار کاهش یافته است. کمترین کاهش مربوط به دو روستای خراق و طاهرآباد است که در فاصله دورتری از مرکز شهر قرار دارد. تعداد خانوارهای بهره‌بردار نیز روندی کاهشی داشته و در مجموع از ۱۳۵۳ خانوار به ۵۳۶ خانوار، و متوسط تعداد خانوارهای بهره‌بردار از ۱۹۳ خانوار به ۷۶ خانوار کاهش یافته است. از این لحاظ نیز کمترین کاهش مربوط به روستای خراق و طاهرآباد است که در فاصله دورتری از مرکز شهر قرار دارد.

سطح اراضی باغی هم از روندی کاهشی حکایت دارد، به گونه‌ای که مجموع سطح اراضی باغی هفت روستای مورد مطالعه از ۸۱۱ هکتار، به ۳۰۹ هکتار و متوسط اراضی باغی هر روستا از ۱۱۶ هکتار به ۴۴ هکتار کاهش یافته است. تعداد خانوارهای بهره‌بردار از اراضی باغی نیز از ۱۲۰۳ خانوار به ۵۳۳ خانوار و متوسط اراضی باغی روستاهای مورد مطالعه از ۱۷۲ خانوار به ۷۶ خانوار کاهش یافته است. کمترین کاهش در این زمینه هم مربوط به روستاهایی است که در فاصله دورتری از مرکز شهر قرار دارند؛ و روستاهای نزدیک‌تر به مرکز شهر، به دلیل گسترش نواحی مسکونی، بهناگزیز اراضی زراعی و باغی بیشتری را از دست داده‌اند. تعداد دام‌های کوچک و بزرگ و تعداد خانوارهای بهره‌بردار دامدار نیز بسیار کاهش یافته است، که در جدول ۶ می‌توان آن را مشاهده کرد.

جدول ۶. تعداد کاربری‌های روستاهای الحاقی بعد از الحاق در شهر

نام روستا	اراضی زراعی												دام بزرگ			
	اراضی با غی			اراضی با غی			اراضی با غی			اراضی با غی						
	تعداد بهره‌دار	تعداد دام	تعداد بیمه	تعداد بیمه	تعداد دام	تعداد بیمه	تعداد خانوار	تعداد بیمه	سطح زیر کشت	تعداد خانوار	تعداد بیمه	سطح زیر کشت				
دیزجه	۱۵	۲۵	۴۲	۴۵۰	۱۵	۳۵	۳۰۰	۹۴۰	۳۴	۸۰	۲۰	۵۰	۳۴	۹۰	۴۳	۱۲۲
زیدی	۳۲	۶۵	۳۴	۸۰۰	۵۷	۸۷	۲۵۰	۱۸۵۰	۷۸	۲۱۷	۳۵	۱۵۰	۵۲	۲۶۰	۳۵	۱۹۸
لتحر	۳۸	۵۶	۵۰	۱۰۵	۴۸	۷۶	۴۰۰	۱۲۰۰	۱۲۰	۳۰۰	۷۸	۱۶۳	۱۰۱	۲۵۷	۹۴	۱۸۰
فین‌بزرگ	۲۵	۸	۲۱۷	۹۵۰	۷۶	۱۰۲	۲۸۰	۱۲۷۸	۶۲	۲۰۰	۴۶	۱۷۸	۷۸	۲۲۳	۴۶	۱۴۵
فین‌کوچک	۳۰	۸۷	۲۸۷	۸۴۲	۷۳	۸۸	۲۹۰	۱۱۵۰	۵۵	۱۵۰	۳۲	۱۳۵	۵۶	۲۱۰	۳۸	۱۵۰
طاهرآباد	۴۸	۶	۴۵۰	۶۰۰	۶۰	۸۰	۴۵۰	۱۷۰۰	۱۱۲	۱۶۸	۶۷	۹۵	۱۲۰	۱۷۳	۸۶	۹۷
خرzac	۳۹	۴۲	۳۲۴	۴۰۰	۴۰	۹۵	۴۱۲	۷۵۰	۷۲	۸۸	۳۱	۴۰	۹۵	۱۴۰	۷۸	۸۰
جمع	۲۲۷	۴۱۵	۱۴۱۴	۴۱۴۷	۳۶۹	۵۶۳	۲۵۸۲	۸۸۶۸	۵۳۲	۱۲۰۳	۳۰۹	۸۱۱	۵۳۶	۱۳۵۳	۴۲۰	۱۰۲۲
متوسط	۲۲	۵۹	۲۰۲	۵۹۲	۵۳	۸۰	۳۶۹	۱۲۶۷	۷۶	۱۷۲	۴۴	۱۱۶	۷۶/۶	۱۹۳	۶۰	۱۴۶

منبع: نتایج مطالعات میدانی، ۱۳۸۸

تأثیر فاصله روستاهای الحاقی از مرکز شهر و سمت و سوی توسعه برنامه‌های شهری در میزان ادغام روستاهای

یافته‌ها نشان از آن داشت که در روستاهای مورد مطالعه الحاق روستا در شهر پیامدهای متعددی به همراه داشته، به ویژه اینکه باعث شده‌اند برخی از روستاهای - همچون زیدی - در ابعاد مختلف کالبدی و اقتصادی و اجتماعی در شهر ادغام شوند و برخی دیگر - همچون فین‌بزرگ، فین‌کوچک، دیزجه و لتحر - در دو عرصه در شهر ادغام شوند (در واقع می‌توان آن را ادغامی متوسط برشمرد). دو روستای خzac و طاهرآباد صرفاً در عرصه اقتصادی در شهر کاشان ادغام شده‌اند و چه بسا بتوان گفت که تنها به کاشان ملحق گردیده‌اند و به تعبیر دیگر، با ادغام ضعیفی مواجه شده‌اند. جدول‌های ۷ و ۸ دیدگاه‌های جامعه نمونه (سربرست خانوارها) را در زمینه تأثیرگذاری الحاق روستا به شهر در مؤلفه‌های مختلف نشان می‌دهد.

جدول ۷. وضعیت شغلی اعضای خانوار بعد از الحاق روستاها در شهرکاشان

ردیف نام نوع	مؤلفه	بدون تأثیر						ردیف نام نوع
		کم	زیاد	خیلی زیاد	ردیف نام نوع	ردیف نام نوع	ردیف نام نوع	
۱,۹	۵	۱۲,۳	۳۲	۲۲,۵	۶۱	۳۲,۳	۱۶۲	ثبت شغلی
۰,۴	۱	۲۹,۲	۷۶	۵۴,۲	۱۴۱	۱۶,۲	۴۲	رضایت از نوع شغل
۰,۴	۱	۳۳,۱	۸۶	۵۶,۹	۱۴۸	۹,۶	۲۵	رضایت از میزان درآمد
۰	۰	۲۵	۶۵	۵۵	۱۴۳	۲۰	۵۲	ثبت درآمد
۳	۷	۳۰	۷۸	۴۴,۶	۱۱۶	۲۲,۷	۵۹	دوره زمانی اشتغال در سال
۶	۱۵	۲۸,۱	۷۳	۴۰,۸	۱۰۶	۲۵,۴	۶۶	فاصله محل کار تا محل سکونت
۸,۱	۲۱	۳۸,۵	۱۰۰	۴۶,۵	۱۲۱	۶,۹	۱۸	افزایش درآمد
۰,۸	۲	۱,۵	۴	۴,۶	۱۲	۹۳,۱	۲۴۲	خانه‌داری بدون تغییر
۰,۸	۲	۷,۷	۲۰	۳۱,۵	۸۲	۶۰	۱۵۶	ایجاد فرصت شغلی در بیرون از خانه
۰	۰	۸,۹	۲۳	۲۷,۳	۷۱	۶۳,۸	۱۶۶	ثبت شغلی
۰,۸	۲	۱۱,۲	۲۹	۲۲,۷	۵۹	۶۵,۴	۱۷۰	رضایت از نوع شغل
۰	۰	۱۰,۴	۲۷	۲۵,۴	۶۶	۶۴,۲	۱۶۷	رضایت از میزان درآمد
۰,۸	۲	۵,۴	۱۴	۳۰,۴	۷۹	۶۳,۵	۱۶۵	ثبت درآمد
۰	۰	۱,۹	۵	۲۴,۲	۶۳	۷۳,۸	۱۹۲	دوره زمانی اشتغال در سال
۰,۸	۱۱	۲,۳	۶	۲۲,۳	۵۸	۷۴,۶	۱۹۴	فاصله محل کار تا محل سکونت
۰	۰	۱۰	۲۶	۲۵,۴	۶۶	۶۴,۶	۱۶۸	افزایش درآمد
۰,۸	۲	۱۳,۱	۳۴	۴۰,۴	۱۰۵	۴۵,۸	۱۱۹	تعداد شاغلان
۰	۰	۱۱,۹	۳۱	۵۲,۷	۱۳۷	۳۵,۴	۹۲	ثبت شغلی
۱,۵	۴	۳۰,۴	۷۹	۳۲,۱	۸۶	۳۵	۹۱	رضایت از نوع شغل
۱,۵	۴	۳۰,۴	۷۹	۳۲,۱	۸۶	۳۵	۹۱	رضایت از میزان درآمد
۱,۵	۴	۳۰,۴	۷۹	۳۵	۹۱	۳۳,۱	۸۶	ثبت درآمد
۴,۶	۱۲	۲۶,۵	۶۹	۳۴,۲	۸۹	۳۴,۶	۹۰	دوره زمانی اشتغال در سال
۳,۵	۹	۲۱,۵	۵۶	۳۶,۵	۹۵	۳۸,۵	۱۰۰	فاصله محل کار تا محل سکونت
۱۴,۲	۳۷	۲۲,۵	۶۱	۲۹,۶	۷۷	۳۲,۷	۸۵	افزایش درآمد

منبع: مطالعات میدانی، ۱۳۸۸

جدول ۸. توزیع فراوانی پاسخ سرپرسن خانوارها در مورد میزان تأثیر الحاق روستاهای در شهر

ردیف	نوع	نوع	نوع	نوع	نوع	نوع	میزان تأثیرگذاری (درصد)		مؤلفه‌ها	ردیف
							۱	۲	۳	
۱۰۰	۵/۴	۱۷/۷	۳۳/۱	۳۶	۷/۷					
۱۰۰	۴	۲۷/۷	۸/۴۸	۱۶/۲	۲/۷					
۱۰۰	۱۲/۷	۳۰/۵	۳۶/۵	۱۸/۵	۱/۵					
۱۰۰	۹/۲	۲۲/۳	۵۲/۷	۱۵	۰/۸					
۱۰۰	۱۰/۵	۳۳/۵	۴۹/۲	۵	۱/۵					
۱۰۰	۲۲/۳	۴۰	۳۴/۲	۱/۹	۱/۵					
۱۰۰	۵/۴	۲۵	۶۵/۸	۳/۸	۰					
۱۰۰	۱۹/۶	۳۱/۹	۴۰	۸/۵	۰					
۱۰۰	۱۱/۵	۳۳/۸	۴۹/۲	۵/۴	۰					
۱۰۰	۱۱/۲	۲۴/۲	۳۶/۵	۲۲/۷	۵/۴					
۱۰۰	۵/۴	۲۵/۴	۴۹/۲	۱۷/۷	۲/۳					
۱۰۰	۱۶/۶	۳۹/۲	۴۲/۳	۱/۲	۰/۸					
۱۰۰	۳/۸	۳۲/۷	۴۵/۴	۱۱/۵	۶/۵					
۱۰۰	۱۱/۲	۲۳/۵	۳۵/۴	۲۱/۹	۸/۱					
۱۰۰	۱۷/۳	۴۰/۸	۳۳/۵	۷/۷	۰/۸					
۱۰۰	۳۰	۳۳/۱	۲۸/۱	۸/۱	۰/۸					
۱۰۰	۴/۶	۱۷/۳	۵۰	۲۵/۸	۲/۳					
۱۰۰	۸/۱	۳۸/۸	۳۴/۶	۱۵	۲/۵					
۱۰۰	۱۵	۴۱/۹	۳۳/۵	۹/۶	۰					
۱۰۰	۸/۱	۳۱/۹	۴۵	۱۱/۹	۲/۱					
۱۰۰	۱۷/۷	۴۲/۷	۳۲/۳	۶/۹	۰/۴					
۱۰۰	۸/۸	۲۱/۲	۶۰	۱۰	۰					
۱۰۰	۱۱/۵	۲۱/۹	۶۳/۱	۳/۵	۰					

میزان تأثیرگذاری (درصد)							ردیف
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	
۱۰۰	۵/۸	۳۵/۸	۵۲/۳	۶/۲	۰	کاهش انگیزه تولید محصولات کشاورزی	
۱۰۰	۴/۶	۳۳/۱	۴۸/۸	۱۲/۵	۰	بالا رفتن انگیزه جوانان برای سکونت و اشتغال	
۱۰۰	۸/۵	۳۹/۲	۳۹/۲	۱۲/۳	۰/۸	افزایش مهاجرت روستاییان به شهر	
۱۰۰	۰	۸/۸	۳۰/۸	۴۵/۴	۱۵	افزایش تعداد کارگاه‌های صنعتی	
۱۰۰	۶/۹	۳۵/۴	۳۸/۱	۱۷/۷	۱/۹	ایجاد فضاهای درمانی و بهداشتی و سهولت دسترسی به آنها	
۱۰۰	۰/۸	۱۰/۴	۳۷/۷	۳۳/۸	۱۷/۳	افزایش تعداد انجارها	
۱۰۰	۱/۵	۱۲/۳	۵۱/۹	۲۴/۶	۹/۶	افزایش تعداد مراکز تعمیر خودرو	
۱۰۰	۲۰	۴۰	۳۴/۲	۵	۰/۸	تغییر بافت سکونتگاه	
۱۰۰	۲۴/۶	۲۵	۴۳/۵	۵	۱/۹	گسترش فیزیکی ناموزون شهر	
۱۰۰	۲۱/۲	۳۲/۷	۳۹/۲	۵/۸	۱/۲	گسترش اسکان غیررسمی (افزایش ساخت‌وساز بدون نظارت دولت)	
۱۰۰	۱۳/۵	۴۰/۴	۳۲/۷	۱۲/۳	۱/۲	کاهش اراضی زیر کشت محصولات کشاورزی و تغییر کاربری آنها	
۱۰۰	۸/۵	۳۰	۳۴/۲	۱۸/۸	۸/۵	افزایش آلودگی محیط	
۱۰۰	۲۲/۵	۴۹/۲	۲۲/۷	۱/۵	۳/۱	افزایش وسائل نقلیه	
۱۰۰	۰/۸	۲/۷	۳۵/۸	۳۸/۵	۲۲/۳	تغییر چهره ظاهری خانه‌ها	
۱۰۰	۰	۵/۴	۵۵	۲۲/۷	۱۶/۹	افزایش ساخت‌وساز	
۱۰۰	۱۵/۴	۳۲/۷	۴۹/۲	۲/۷	۰	افزایش مقاومت واحدهای مسکونی	

منبع: مطالعات میدانی، ۱۳۸۸

برای ارزیابی تأثیر فاصله روستاهای الحاقی از مرکز شهر و سمت‌وسوی توسعه برنامه‌های شهری در میزان این ادغام ابتدا میزان این ادغام به تفکیک بعد اقتصادی و اجتماعی و کالبدی و کلی هر روستایی ادغامی با استفاده از تحلیل آماری متغیرهای مورد بررسی مشخص گردید و سپس با استفاده از ضریب همبستگی، رابطه میزان ادغام و فاصله تعیین شد.

نتایج بررسی نشان می‌دهد که تفاوت عمدہای بین سکونتگاه‌های الحاقی از نظر پذیرش آثار و پیامدهای الحاق در شهر وجود دارد، به گونه‌ای که چه بسا بتوان گفت برخی از آنها صرفاً به شهر ملحق شده‌اند. یا به تعبیر دیگر برخی کاملاً در شهر ادغام شده‌اند، به گونه‌ای که یکی از محله‌های شهر شناخته می‌شوند و برخی صرفاً از نظر یکی از ابعاد توسعه پایدار (کالبدی و اقتصادی یا اجتماعی) در شهر ادغام شده‌اند. در این بررسی، میزان ادغام هر یک از روستاهای تفکیک اجتماعی و اقتصادی و کالبدی سنجیده شده و سپس با استفاده از نتایج آن میزان ادغام هر روستا در سه حالت "قوی و متوسط و ضعیف" طبقه‌بندی گردیده است. یافته‌ها نشان داد که روستای زیدی بیش از بقیه روستاهای شهر ادغام شده است؛ و چهار روستای فین کوچک، فین بزرگ، دیزجه و لتحر وضعيت متوسطی داشته‌اند؛ و میزان ادغام روستاهای خراق و طاهرآباد ضعیف بوده است و اینها صرفاً به شهر ملحق شده‌اند.

به منظور آزمون فرضیه، میزان ادغام روستاهای مورد مطالعه بر مبنای تأیید (معنی دار بودن) تأثیرپذیری روستاهای از ادغام روستا در شهر در ابعاد اقتصادی و اجتماعی و کالبدی^۱ در هر یک از روستاهای تعیین شد. اگر تأثیرپذیری در هر سه بعد مذکور انجام گرفته باشد، ادغام کامل یا قوی ارزیابی شده است؛ اگر در دو بعد بوده، متوسط؛ و اگر در یک بعد تأثیرگذار بوده، ضعیف ارزیابی گردیده است. نتایج این آزمون را می‌توان در جدول ۹ مشاهده کرد.

۱. با توجه به تعریف ادغام اجتماعی، که به مفهوم میزان تطابق رفتارهای فردی و گروههای جزئی با چیزی است که جمع انتظار و توقع دارند (آلن بیرو، ۱۳۶۶، ۱۸۴)، در این بحث به صورت خلاصه می‌توان اظهار داشت که ادغام اجتماعی به مفهوم یکپارچگی اجتماعی و فرهنگی و ایجاد هویت مشترک و واحد است. فرانسوا پرو «ادغام اقتصادی» را به معنای همبستگی فراینده، وابستگی متقابل و تعمدی، حتی وحدت بین تعدادی از دیدگاه‌های اقتصادی می‌داند. (آلن بیرو، ۱۳۶۶، ۱۰۳). در اینجا نیز منظور از ادغام اقتصادی، ایجاد پیوندها و همبستگی اقتصادی بین فعالان اقتصادی سکونتگاه‌های الحاقی با شهر است. وقتی که در جوامع یکپارچگی فضایی از طریق روابط فیزیکی و شبکه‌های حمل و نقل به وجود آید، ادغام کالبدی فیزیکی رخ داده است. در این وضعيت تغییر بافت کالبدی روستا سبب می‌شود که روستاهای شهرها از نظر شکل ظاهری ساختمان‌ها و خیابان‌ها و جز اینها، تفاوتی نداشته باشند.

جدول ۹. آزمون میزان ادغام روستاهای مورد مطالعه به تفکیک ابعاد اقتصادی و اجتماعی و کالبدی

سطح معناداری (Sig)	مقدار t	میانگین	درجه آزادی	ابعاد	فاصله تا مرکز شهر (کیلومتر)	نام روستا
+...000	15/580	31/5625	79	اقتصادی	۳	زیدی
+...000	13/368	32/2125	79	اجتماعی		
+...000	-10/662	9/98751	79	کالبدی		
+.103	1/663	28/4222	44	اقتصادی	۵	فین کوچک
+...000	9/997	32/8444	44	اجتماعی		
+...000	-4/497	19/9778	44	کالبدی		
+.099	-1/690	29/1750	39	اقتصادی	۴	فین بزرگ
+.005	3/000	31/5000	39	اجتماعی		
+.004	-3/032	22/8000	39	کالبدی		
+.047	2/099	34/2800	24	اقتصادی	۴	دیزچه
+.015	2/232	31/4000	24	اجتماعی		
+...000	-9/636	21/0800	24	کالبدی		
+...000	-9/628	27/8750	39	اقتصادی	۵	لحر
+.283	-1/090	29/6750	39	اجتماعی		
+.003	-3/141	23/2250	39	کالبدی		
+...000	-6/686	24/3000	19	اقتصادی	۱۲	طاهرآباد
+.880	0/153	30/1000	19	اجتماعی		
+.099	-2/833	22/6000	19	کالبدی		
+...000	-5/715	27/2000	9	اقتصادی	۱۳	خراق
+.085	-1/936	29/0000	9	اجتماعی		
+.070	-2/842	20/0000	9	کالبدی		

منبع: مطالعات میدانی، ۱۳۸۸

برای درک رابطه بین فاصله نقاط روستایی تا مرکز شهر، که متغیری نسبی است، از آزمون همبستگی اسپیرمن استفاده شده است. بین دو مؤلفه میزان فاصله روستا از مرکز شهر با نتیجه آزمون T ابعاد کالبدی ضریب همبستگی -0.439 و سطح معناداری 0.000 است. از آنجا که سطح معناداری از میزان خطای 0.01 کمتر است، بنابراین می‌توان گفت که بین دو معیار همبستگی مستقیم معکوس با سطح اطمینان 0.99 وجود دارد. این بدان معناست که با احتمال 0.99 کاهش فاصله سبب افزایش تأثیرپذیری روستا از ادغام شده است. نتایج مطالعه بیانگر تأثیرگذاری بیشتر فاصله در ابعاد اجتماعی است. ضریب همبستگی اسپیرمن -0.687 و سطح معناداری 0.004 است.

از آنجا که سطح معناداری از میزان خطای 0.01 کمتر است، بنابراین می‌توان گفت که بین دو معیار فاصله روستاهای مورد مطالعه و متغیرهای اجتماعی، همبستگی وجود دارد. این وضعیت در مورد متغیرهای اقتصادی نیز صدق می‌کند. در مجموع می‌توان نتیجه گرفت که هر چه فاصله نقاط روستایی تا مرکز شهر نزدیک‌تر باشد، تأثیر ادغام بر متغیرهای اجتماعی بیشتر است (جدول ۱۰).

جدول ۱۰. همبستگی بین فواصل نقاط روستایی و متغیرهای مورد استفاده

با آزمون همبستگی اسپیرمن

اجتماعی	اقتصادی	کالبدی	متغیرها		
$**-0.687$	$*-0.182$	$**-0.439$	ضریب همبستگی	رابطه فاصله روستاهای تا مرکز شهر	
0.004	0.03	0.00	سطح معناداری		
۲۶۰	۲۶۰	۲۶۰	تعداد مشاهدات		

* معناداری در سطح 0.05 ** معناداری در سطح 0.01

جدول ۱۱. همبستگی بین میزان فاصله روستاهای میزان ادغام روستاهای در شهر، و متغیرهای مورد استفاده با آزمون همبستگی اسپیرمن

متغیر	مقدار همبستگی	سطح معناداری
اقتصادی و اجتماعی و کالبدی	-۰/۵۷۳	۰/۰۳۵

منبع: یافته‌های تحقیق، ۱۳۸۸

به طور کلی برای درک رابطه بین میزان فاصله روستاهای میزان ادغام روستاهای در شهر کاشان با توجه به ابعاد اقتصادی – اجتماعی و کالبدی، مقدار همبستگی -۰/۵۷۳ و سطح معناداری آن ۰/۰۳۵ است. از آنجا که سطح معناداری کمتر از میزان خطای ۰/۰۵ است، بنابراین می‌توان گفت که بین دو معیار فاصله روستاهای مورد مطالعه و متغیرهای اقتصادی و اجتماعی و کالبدی، همبستگی وجود دارد (جدول ۱۱). در مجموع می‌توان اظهار داشت که هر چه فاصله نقاط روستایی از مرکز شهر کمتر باشد، تأثیر ادغام بیشتر است.

نتیجه‌گیری

در ایران شهرها معمولاً پیوند مستحکمی با فضای پیرامون و یا با روستاهای اطراف، یا ناحیه‌ای که در آن تکوین یافته‌اند، دارند. هر عاملی که به توسعه اقتصادی و اجتماعی شهرها بینجامد، بازتاب آن را می‌توان در چشم‌انداز جغرافیایی روستاهای و رشد ناهمگون آنها یافت. شهرهای ایران ضمن شکل‌پذیری از ناحیه جغرافیایی‌شان، به شکل‌دهی و سازمان‌بخشی همه روستاهای شهرک‌های اطراف خود می‌پردازند.

تحولات اخیر در سطح اقتصادی و اجتماعی و همچنین افزایش شتابان شهرنشینی، توزیع نامتعادل جمعیت، بروز مشکلات متعدد در شهرها، افزایش بیکاری در روستاهای عقب‌ماندگی روستاهای، مهاجرت از روستاهای به سمت شهرها و رشد و گسترش فضایی شهرها را به‌دبیال دارد. از سوی دیگر، جذب جمعیت شهر و روستاهای مهاجرفرست به روستاهای پیرامونی شهر که به

امکانات و تأسیسات شهری دسترسی دارند، سبب گسترش این روستاهای الحاقی به سوی شهر شده است و هر دوی اینها (روستا و شهر) با سرعت متفاوتی به سوی هم پیشروی می‌کنند، و سرانجام در صورت وجود شرایط مناسب در همدیگر ادغام می‌شوند. این پدیده، بیشتر نواحی ایران و از جمله شهر کاشان را نیز به شدت تحت تأثیر قرار داده است.

نتایج مطالعه نشان داد که تفاوت عمدہای بین روستاهای الحاقی از نظر پذیرش آثار و پیامدهای الحاق در شهر وجود دارد، به گونه‌ای که چه بسا بتوان گفت که برخی از آنها صرفاً به شهر ملحق شده‌اند و برخی دیگر کاملاً در شهر ادغام گشته‌اند و همچون محله‌ای از محله‌های شهر شناخته می‌شوند. برخی نیز صرفاً با یکی از ابعاد توسعه پایدار (کالبدی و اقتصادی و اجتماعی) در شهر ادغام شده‌اند. بین میزان ادغام روستا در شهر (از ابعاد کالبدی و اقتصادی و اجتماعی) و فاصله روستایی ادغامی تا مرکز شهر، رابطه معنی‌داری به چشم می‌خورد. این در حالی است که میزان ادغام در هر یک از روستاهای بر اساس شاخص‌های اقتصادی و اجتماعی و کالبدی سنجیده شد و مشخص گردید که اگر سمت و سوی توسعه فیزیکی - کالبدی شهر نیز رو به روستایی باشد که فاصله‌ای کمتری تا مرکز شهر دارد، میزان ادغام بیشتر صورت می‌گیرد. آن گونه که مشاهدات میدانی نشان می‌دهد، توسعه فیزیکی - کالبدی شهر به سمت زیدی و فین کوچک و بزرگ صورت گرفته و باعث ادغام هرچه بیشتر آنها در شهر کاشان شده است.

با تأیید فرضیه تحقیق، مشخص شد که یکی از عوامل مؤثر بر تفاوت‌های موجود در زمینه آثار ناشی از الحاق روستا در شهر همانا فاصله روستاهای از مرکز شهر است. این نتیجه مبین نظر شکوبی در زمینه تأثیر متقابل فاصله میان دو مکان، نظریه روانشناختی، نقش فاصله در نظریه پخش یا پراکنش و مکان مرکزی و همچنین نظر فیروزینیا (۱۳۸۵) در زمینه تأثیر فاصله در میزان ارتباط مهاجران با زادگاهشان است. بنابراین می‌توان بدین نتیجه رسید که یکی از عوامل مؤثر بر میزان ادغام روستای الحاقی با شهر، فاصله روستا تا شهر است. به عبارت دیگر، هرچه فاصله روستاهای الحاقی تا مرکز شهر کمتر باشد، میزان ادغام در شهر بیشتر است.

بر اساس بررسی‌های انجام گرفته، می‌توان دو الگو را برای فرایند الحق و ادغام ارائه کرد: نخست اینکه روستا و شهری که در جوار هم‌دیگر قرار دارند، در فرایندی طبیعی به مرور به هم نزدیک می‌گردند و به تدریج در یکدیگر تبییده می‌شوند. در این مرحله تصمیم‌گیران با پذیرش این فرایند و تصویب الحق روستا به شهر زمینه مناسب‌تری را برای ادغام فراهم می‌سازند، یا به عبارت دیگر، روند جاری را به رسمیت می‌بخشند.

دوم اینکه شهر و روستا در فاصله نسبتاً نزدیکی به یکدیگر قرار دارند، و شرایط طبیعی و اقتصادی و اجتماعی به گونه‌ای است که نزدیک شدن این روستاهایی به کندی انجام می‌گیرد؛ ولی تصمیم‌گیران معمولاً پیش‌دستی می‌کنند و با ابزارهایی مانند تصویب‌نامه و جز آن، روستا را به شهر ملحق می‌سازند. در این الگو روستا از نظر قانونی به شهر ملحق می‌شود ولی ادغامی انجام نمی‌گیرد. و جز آن، ممکن است با گذشت زمان و استمرار گسترش فیزیکی شهر و روستا به سوی یکدیگر به مرور ادغام انجام پذیرد و یا اینکه روستای الحقی به شهر به عنوان محله‌ای مستقل در حاشیه و یا در درون شهر باقی بماند. به تعبیر دیگر چه بسا هیچ وقت این ادغام به شکل کامل انجام نگیرد.

با توجه به بررسی انجام گرفته، می‌توان اظهار داشت که در صورت توجه به برخی نکات، می‌توان بستر مناسب‌تری را برای ادغام روستاهای الحقی به شهر فراهم کرد و به نتایج توسعه‌ای بیشتری دست یافت؛ از این دست‌اند:

- بررسی جامع‌تر و تفصیلی‌تر موضوع الحق و ادغام روستاهای شهر از ابعاد مختلف؛
- بهبود سیستم حمل و نقل و ارتباطات بین سکونتگاه‌های الحقی و شهر، به ویژه برای آن دسته از روستاهایی که فاصله بیشتری تا مرکز شهر دارند؛
- پذیرش نقش مردم به عنوان مهم‌ترین و اساسی‌ترین نیرو برای بهبود شرایط روستای الحق شده؛ و
- ساماندهی تبدیل اراضی کشاورزی به کاربری‌های دیگر در روستاهای الحقی.

منابع

- بدری، علی، ۱۳۸۰، ارزیابی پایداری راهبرد اسکان مجدد روستایی نمونه موردي: مجموعه ادغامی آببیر، رساله دکتری به راهنمایی عبدالرضا رکن الدین افتخاری، دانشگاه تربیت مدرس.
- پارسی، حمیدرضا، ۱۳۸۱، شناخت محتوای فضای شهری، هنرهای زیبا، شماره ۱۱، صص ۴۱-۴۹.
- بوراحمد، احمد، یدقار، علی و حبیبی، کیومرث، ۱۳۸۲، بررسی روند و الگوی توسعه شهری سندج با استفاده از GIS و RS، هنرهای زیبا، شماره ۱۶، زمستان، صص ۱۵-۳۲.
- پیلهور، علیاصغر و پوراحمد، احمد، ۱۳۸۳، روند رشد و توسعه کلان شهرهای کشور مطالعه موردي: شهر مشهد، پژوهش‌های جغرافیایی، شماره ۴۸، صص ۱۰۳-۱۲۱.
- رضوانی، محمدرضا، منصوریان، حسین و احمدی، فاطمه، ۱۳۸۹، ارتقای روستاهای شهر و نقش آن در بهبود کیفیت زندگی ساکنان محلی (مطالعه موردي، شهرهای فیروزآباد و صاحب در استان‌های لرستان و کردستان)، پژوهش‌های روستایی، بهار، شماره ۱، دوره ۱، صص ۳۳-۶۵.
- رهنمایی، محمدتقی، ۱۳۶۹، توسعه تهران و دگرگونی در ساختارهای نواحی روستایی اطراف، فصلنامه تحقیقات جغرافیایی، شماره ۱۶، صص ۳۸-۵۴.
- زنجانی، جبیبا...، ۱۳۸۰، مهاجرت، سمت، تهران.
- سعیدی، عباس، ۱۳۷۷، مبانی جغرافیای روستایی، سمت، تهران.
- شکویی، حسین، ۱۳۶۴، جغرافیای کاربردی و مکتب‌های جغرافیایی، انتشارات آستان قدس رضوی، مشهد.
- شکویی، حسین، ۱۳۷۳، دیدگاه‌های نو در جغرافیای شهری، جلد اول، انتشارات سمت، تهران.
- شکویی، حسین، ۱۳۷۵، اندیشه‌های نو در فلسفه جغرافیا، جلد اول، انتشارات گیتاشناسی، تهران.
- شکویی، حسین و موسی کاظمی، سیدمهدی، ۱۳۸۴، مبانی جغرافیای شهری، انتشارات دانشگاه پیام‌نور، تهران.
- صادقی، اعظم، ۱۳۸۸، مطالعه تطبیقی پیامدهای اقتصادی، اجتماعی و کالبدی ادغام روستا در شهر، مطالعه موردي: روستاهای ادغامی در شهر کاشان، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، به راهنمایی قدیر فیروزنیا، دانشگاه پیام‌نور مرکز گردید.

صالحی، اسماعیل، ۱۳۸۵، نقش ضوابط و مقررات شهرسازی در تحقق شهر خوب و توسعه پایدار شهری مطالعه موردي: تهران، محیط‌شناسی، سال سی‌ودوم شماره ۴، صص ۶۲-۵۱.

طاهرخانی مهدی و افتخاری، عبدالرضا رکن‌الدین، ۱۳۸۳، تحلیل نقش روابط متقابل شهر و روستا در تحول نواحی روستایی استان قزوین، نشریه مدرس، شماره ۳۵، صص ۱۱۲-۷۹.

ضیاء‌توان، محمدحسن و امیرانتخابی، شهرام، ۱۳۸۶، روند تبدیل روستا به شهر و پیامدهای آن در شهرستان تالش، جغرافیا و توسعه، شماره ۱۰، پاییز و زمستان، صص ۱۲۸-۱۰۷.

ضیاء‌توان، محمدحسن و قادرمزری، حامد، ۱۳۸۸، تغییرات کاربری اراضی روستاهای پیراشهری در فرایند خوش شهر روستاهای نایسر و حسن آباد سنتندج، پژوهش‌های جغرافیای انسانی، شماره ۶۸، صص ۱۳۵-۱۱۹.

فرید، یدالله، ۱۳۶۸، جغرافیا و شهرشناسی، دانشگاه تبریز، تبریز.

فرهودی، رحمت‌... و محمدی، اکبر، ۱۳۸۴، روند توسعه تاریخی، کاربری اراضی و تنگناهای شهرسازی در سندنج، پژوهش‌های جغرافیایی، شماره ۵۳، پاییز، صص ۹۸-۸۷.

فیروزنیا، قدیر، ۱۳۸۵، تبیین استمرار کارکرد اقتصادی روستاهای در معرض تخلیه جمعیتی شهرستان قزوین، رساله دکتری، دانشگاه شهید بهشتی، استاد راهنمای محمدحسن ضیاء‌توان و عبدالرضا رکن‌الدین افتخاری.

کلانتری، خلیل، ۱۳۸۰، برنامه‌ریزی و توسعه منطقه‌ای، انتشارات خوشبین، تهران.

گلی، علی، ۱۳۸۳، تحلیل فرآیند گذار از روستا به شهر و طراحی مدلی برای شناسایی روستاهای در حال گذار در ایران، رساله دکتری، رساله دکتری به راهنمایی علی عسگری، دانشگاه تربیت مدرس.

مرکز آمار ایران، ۱۳۸۵، نتایج تفصیلی سرشماری شهرستان کاشان.

موحد، علی، ۱۳۸۸، بررسی جهت‌های توسعه مناطق حاشیه‌نشین شهر اهواز با استفاده از GIS و RS. پژوهش‌های جغرافیای انسانی، شماره ۷۰، زمستان، صص ۲۸-۱۵.

نیکواقبال، علی‌اکبر، ۱۳۷۸، برگزیده نظریه‌های سازمان و مدیریت، سمت، تهران.

Doygun, H., 2005, **Urban Development in Adana, Turkey, and its Environmental Consequences**, International Journal of Environmental Studies, Rutledge, Vol. 62, No. 4, PP. 24-133.

Hamilton, D.K., 1999, **Governing Metropolitan Area, Response ton Growth and Change**, New York, Taylor & Francis Group, PP. 24-182.

IIU Shenghe, Sylvia Prieler, LI Xiubin, 2002, **Spatial Patterns of Urban Land Use Growth in Beijing**, Journal of Geographical Sciences 12, 3, PP. 266-274, ISSN:1009-637X.

Lungo, M., 2001, **Urban Sprawl and Land Regulation in Latin America**, Land Lines, Volume 13, No. 2, PP. 28-39.

Population Division of the Department of Economic and Social Affairs of the United Nations Secretariat, 2004, **World Population Prospects**, Available at:www.UN.org.unpp(March 2004).